

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și Comerț „Locus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016 de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 04 aprilie 2016, FPC „Locus” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007, Agenția Privatizare sau alt organ împuternicit a fost obligată să încheie în modul stabilit de lege cu FPC „Locus” SRL, contractul de vânzare-cumpărare a încăperilor cu altă destinație decât cea locativă nr. 6-10,11b,20-22 cu suprafața de totală de 195,2 m.p., situate în construcția nelocativă din str. Alba Iulia, 202, bloc 4, mun. Chișinău.

Prin încheierea Oficiului de executare Centru, mun. Chișinău nr. 12-1117/08 din 03 septembrie 2008 a fost intentată procedura de executare a hotărârii menționate.

La 05 noiembrie 2010, procedura de executare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 a fost transmisă, în legătură cu modificările operate în Codul de executare, după competență, Biroului executorului judecătoresc Oleg Ungureanu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014, devenită irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2014, s-a constatat ca fiind încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 și s-a încasat din contul statului prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul FPC „Locus” SRL suma de 149 864 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat exprimat prin valoarea chiriei achitate de întreprindere pentru perioada 13 iunie 2011 – 03 iunie 2013.

Menționează reclamanta că, începând cu 03 iunie 2013 și până la 22 ianuarie 2016 Consiliul mun. Chișinău a refuzat în continuare executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007, fapt exprimat prin refuzul acesteia de a elibera actul de predare-primire a încăperilor în litigiu, încasând totodată suma pentru chirie în mărime de 46 195,15 lei.

Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 a fost executată definitiv abia la 22 ianuarie 2016, prin urmare fiindu-i cauzat FPC „Locus” SRL prejudiciu material în mărime de 46 195,15 lei. Totodată, indică reclamanta că, prin neexecutarea în termen a hotărârii i-a fost adus și un prejudiciu moral, estimat la suma de 30 000 lei.

Solicită reclamanta constatarea încălcării dreptului FPC „Locus” SRL la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea în beneficiul acesteia din bugetul de stat pentru perioada neexecutării – 03 iunie 2013-22 ianuarie 2016 a sumei de 46 195,15 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 30 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 mai 2016, s-a dispus atragerea în proces a executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu și Consiliului mun. Chișinău în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 iunie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatat încălcarea dreptului FPC „Locus” SRL la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007, cu încasarea în beneficiul FPC „Locus” SRL din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului material în sumă de 46 195,15 lei. Acțiunea în partea reparării prejudiciului moral a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017 apelul declarat de către Ministerul Justiției a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 iunie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel, concluzionând asupra temeiniciei acțiunii în partea constatării încălcării dreptului FPC „Locus” SRL la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 și reparării prejudiciului material, a stabilit neexecutarea continuă a hotărârii menționate în perioada 03 iunie 2013-22 ianuarie 2016.

La 15 decembrie 2017, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 iunie 2016 și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În susținerea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe susținând că, tergiversarea executării nu-i poate fi imputată executorului judecătoresc, unul din factorii care a afectat procedura de

executare a hotărârii judecătorești în litigiu ține în mod direct și de comportamentul părților la proces.

Astfel indică recurentul, s-a constatat că FPC „Locus” SRL nu a manifestat un interes deosebit față de executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007, întreprinderea neachitând datoria pentru locațiune în termeni stabiliți, aceasta urmând a fi achitată la data de 23 mai 2014.

Mai indică recurenta că instanțele ierarhic inferioare n-au luat în considerație faptul că FPC „Locus” SRL anterior s-a adresat în instanța de judecată cu aceleași pretenții și prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iulie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Consideră recurentul că argumentele enunțate se încadrează în temeiurile declarării recursului susceptibil aditerii integrale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017 a fost expediată în adresa recurentului la 22 noiembrie 2017 (f.d. 202), însă lipsesc date (aviz de recepție) despre recepționarea acesteia, iar recurentul indică că a recepționat copia deciziei recurate la 28 noiembrie 2017.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Ministerul Justiției la 15 decembrie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 01 februarie 2018, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului declarat de către Ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 07 martie 2018, FPC „Locus” SRL a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neântemeiat al acestuia, solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului privitor la ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, deoarece s-a stabilit cert că încălcarea dreptului FPC „Locus” SRL la executarea hotărârii judecătorești are un caracter continuu, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 a fost executată la 22 ianuarie 2016, și reiterând faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014, devenită irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2014 a fost constatată încălcarea dreptului FPC „Locus” SRL la executarea în termen rezonabil a aceleiași hotărâri pentru perioada de neexecutare până la 03 iunie 2013, se conchide asupra temeiniciei hotărârilor contestate cu prezentul recurs, prin care s-a constatat nerespectarea dreptului intimatului-reclamant la executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2007 cu referire la perioada 03 iunie 2013-22 ianuarie 2016.

Referitor la argumentul recurentului precum că în privința aceleiași pretenții s-a emis deja o hotărâre judecătorească, și anume hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 iulie 2015, acesta este neântemeiat, or litigiul examinat de către Judecătoria Centru mun. Chișinău cu emiterea hotărârii din 02 iulie 2015 într-adevăr a avut același obiect, însă părțile litigiului au fost altele, și anume FPC „Locus” SRL și Consiliul mun. Chișinău.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârilor recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de

puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță